

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

De Willichone Secvndo, Hvivs Monasterii Sponheimensis abbate XIII. qui
præfuit anno I. mensibus III. & diebus IV. gestisque eius.

urn:nbn:de:0128-1-17336

*Expedi-
tio
secunda re-
gū Anglīe
in Franciam.*

*Castrū Du-
na obsidione
vallatur.*

*Comes Wal-
ramus de
Sponheim.*

*Henricus ab-
bas huius
monasterij
12. obiit.*

re transiens expeditionem secundo mouit in Franciam, & multis ex Francigenis interfe-
ctis, multisq; occisis gloriote triumphauit.

Hoc ipso quoque anno Baldevvinus archiepiscopus Treuironum Dunam castrum
comitis dicti Syluestris obsidione vallauit: ad cuius domandam insolentiam castrum de
novo construxit, quod montem S. Iohannis appellauit, tandemque ipsum comitem in
deditionem venire coegit. Walramus quoque comes de Sponheim contra praefatum ar-
chiepiscopum multa patrauit: vnde commotus denouo contra eum processit, veniensque
vsque ad Creutzenacht multa incendio & praeda in comitatu damna fecit. Verum Ludo-
uicus Imperator vices suas interponens concordiam & pacem fecit.

Eodem anno vi. calen. Maij obiit Henricus abbas huius monasterij xli. in corpore
ecclesiae ante altare S. crucis sepultus, vacauitque abbatia diebus v. Reliquit autem poste-
ris testamentum non bonum, qui prouentus in possessiones monasterij cum conuentu
diuisit, monachosque iterum fecit esse proprietarios, quemadmodum & Petrus abbas o-
lim fecerat anno Domini mccc. lxx. (vt supra dictum est) non attendens pietatem abba-
tum Dietlibi & Willichonis praedecessorum suorum, qui hoc vitium iuxta praecipuum
regulae radicitus amputantes, substantiam & prouentus monasterij cum lucro animarum
magnifice auxerunt. Cum primum inter abbatem & conuentum diuisio reddituum facta
est, & peculium monachi resumpserunt, mox cum disciplina regulari mox perire coepit &
substantia temporalis, ad tantamque inopiam & paupertatem in paucis annis deuenerit,
vt cum pauci essent numero in hoc loco monachi, vix haberet de cunctis monasterij pro-
uentibus vnde viuerent. Sed nunc ad historiam continuandam caulam dirigentes nar-
rationem faciemus.

DE WILlichONE SECUNDO, HUIUS MONASTERII SPON-
heimensis abbate xlii. qui praefuit anno l. mensibus lxi. &
diebus lxx. gestisque eius.

IGITUR post mortem Henrici, abbatis huius monasterij xli. conuenientes in locum
capitularem fratres anno praenotato Dominicae natiuitatis mccc. xl. indictione vii. ii.
die mensis Maij post longam deliberationem praehabitam, tandem in abbatem huius ce-
nobij tertium decimum vnanimiter elegerunt Cellerarium monasterij, monachum hic
a iuuentute sua professum, nomine Willichonem, filium Iohannis militis de Sponheim,
cognomento Bruder: qui confirmatus per Henricum archiepiscopum Moguntinum, &
ab eius Vicario in pontificalibus fratre Alberto Ibinensi episcopo benedictus praefuit du-
taxat vno anno, mensibus tribus, quatuor diebus. Oriundus fuit (sicut diximus) de Spon-
heim honestis parentibus, militaris ordinis, cuius pater Iohannes Domini Simonis comi-
tis miles & Secretarius fuit: mater vero Gertrudis filia Wilhelmi militis de Sobernheim
fuit, qua post annos a partu sen natiuitate filij x. mortua, pater secundam duxit vxorem Mech-
thildem, filiam cuiusdam militaris de Winnesheim, qua cum filios & filias plures peperit
fet, praecedentes filij ad diuersa monasteria instinctu eius ad seruendum Deo a patre tra-
diti sunt. Igitur Vvilicho cum esset in iuuenili aetate constitutus, sub Vvilichone ab-
bate monachus factus est, deinde post annos aliquot in Cellerarium constitutus, & po-
stremo in abbatem (sicut diximus) est ordinatus: qui statim in principio suae promotionis
portionem maternae hereditatis se concernentem, a patre suo repetijt, pro qua monaste-
rio certa bona in Bockenau (sicut anno sequente dicemus) acquisiuit. Erat autem ho-
mo satis industrius & prouidus, de quo certa spes habebatur, si nactus vitam fuisset lon-
giorem, quod substantiam rei temporalis huic loco magnifice auxisset.

MCCCXLI.

Cum Vvilicho abbas a primo anno promotionis suae maternae hereditatis portio-
nem a patre suo postulasset, & ille minus voluntarius ad dandum aliquid monaste-
rio videretur, consilio tandem & auctoritate domini Simonis comitis de Sponheim
inductus postulationibus filij sic descendit. In primis ergo dedit ei, & per eum huic
monasterio, in perpetuam possessionem curtium in Nosbach cum agris, pratis, pascuis,
aquis, vijs & inuijs, cultis & incultis, cum omnibus prouentibus & attinentijs suis, vna
cum domibus, capella & omnibus inquisitis & inquirendis, traditione liberrima, sine
aliquo grauamine debitis, precaria, vel cuiuscuque exactionis impedimento. In Bocke-
nau quoque idem miles certa bona in agris, pratis & hortulis habuit iure feudali a Do-
mino

*Curtium Nos-
bach mona-
sterio datur.*

mino Georgio Comite Feldensi, quæ de consensu eius abbati & conuentui huius monasterij pro certa summa pecuniarum vendidit in perpetuam possessionem, vt patet in literis quas de consensu Mechtildis vxoris suæ scriptas & sigillatas filio & conuentui tradidit: quarum Datum est anno Domini MCCCXLI. Dominica in medio Quadragesimæ. Præscripta bona villanis in Bockenau pro annuis censibus ad firmum sunt partim locata, partim vero ad vsum colonorum curtibus nostris distributa. Sed & alia bona quoque nonnulla præfatus miles Vvillichoni abbati filio suo & monasterio huic in perpetuum possidenda tradidit, de quibus mentionem facere per singula superfluum in hoc opere iudicamus.

Bona quædam in Bockenau annuæ per abbatem.

Eodem anno Comes de Eisenburg, in nundinis S. Remigij in ciuitate Colonienfi interfecit dominum Stephanum militem de Oirsbeck, publice in quodam sociali hastiludio præter voluntatem suam, qui fracta ceruire subito expirauit, & etiam mortuus non cecidit, sed erectus in sella sedendo super equum, quousq; deponeretur manibus familiarium, permansit, quod magnæ fortitudinis signum fuit.

Quidam in hastiludio perit.

Hoc ipso anno VIII. iduum Augusti obiit Vvilicho secundus, abbas huius monasterij XIII. vir in cura rerum temporalium satis prouidus & expertus: qui si diutius viuere potuisset, prouentus & possessiones monasterij proculdubio ampliasset. Veruntamen peculium monachis non abstulit, nec diuisionem reddituum ad communem vsum (vt decuerat) reuocauit.

Vvilicho secundus abbas moritur.

20 DE WILHELMO, ABBATE HUIUS MONASTERII SPONHEIMENSIS XIII. qui præfuit annis 11. & de gestis eius, variisque incidentiis illius temporis.

MORTVO autem domino Vvilichone secundo, huius monasterij abbate XIII. ac corpore eius sepultura more ecclesiastico, tradito, conuenientes ad locum capitularem fratres pro nouo super se constituendo pastore, inuocata gratia spiritus sancti, anno prænotato Dominica natiuitatis MCCCXLI. indictione IX. in die S. Cyriaci sociorumque eius martyrum, quæ est VI. iduum Augusti, vnanimiter elegerunt Vvilhelmum de Beckelheim, monachum huius cœnobij professum, virum prudentem, & pro consuetudine illius temporis satis religiosum, qui confirmatus per Henricum archiepiscopum Moguntinum, & per eum in pontificalibus Vicarium, Rudolphum episcopum Salonensem benedictus, insulaque ex more decoratus, præfuit annis nouem satis vtiliter, & census monasterij pro viribus ampliavit. Oriundus fuit ex villa Beckelheim parentibus honestis, & de militari genere procreatus, ex illa videlicet progenie, sub qua sancta virgo Hildegardis, fundatrix & abbatissa monasterij S. Ruperti apud Bingas, quondam existit nata. Hic in pueritia literis traditus à parentibus fuit, quibus operam diligenter impendens pro modulo suo satis eruditus euasit. Deinde cum esset annorum XIII. sub imperio Iohannis & Simonis comitum de Sponheim militare cœpit, & per annos aliquot in ipso militari ordinis officio perdurauit. Verum cum esset corpore gracilis & imbecillis, postremo militiam deseruit, & sub Vvilichone primo monachus factus, ad dignitatem sacerdotalem ab eodem promotus fuit. Erat conuersatione placidus, moribus compositus, mitis atque tranquillus, & talis qui ab omnibus merito amabatur. Pro religionis honestate satis videbatur esse sollicitus, quamuis peculium à monachis non abstulit, quod suo tempore in omnibus huius prouincia monasterijs tam erat publicum ac consuetum, vt monachis quasi licitum videretur.

Vvilhelmus fit abbas huius monasterij 11.

Vnde fuerit oriundus.

Vita & cœnatio Vvilhelmi abbatis.

MCCCXLII.

Anno Vvilhelmi abbatis nostri XLII. die mensis Ianuarij, I. hora noctis, horrenda nubium tempestate suborta, audiebantur tonitrua, fulgura, & coruscationes apparuerunt cum grandine & pluuia magna, ita vt si media aestate fuisset, maior tempestas non fuisset.

Tempesta in Ianuario audita.

Eodem anno Comes Syluestris de Duna, qui iam multis annis, non sine damno suo maximo, contra Baldeuvinum archiepiscopum Treuironum inimicitias gesserat, fatigatus tandem & exhaustis viribus, sponte non coactus ad palatium ipsius archiepiscopi Treuironum venit, misericordiam petijt & impetrauit, ac deinceps pacificus permansit, ac castrum Droneck cum villa Dalvang ac cæteris prouentibus ibidem esse de feudo ecclesiæ Treuirenfi & archiepiscopi præfati publice recognouit, & in fidelitatis signum hoc ipsam feudum de manu illius acceptauit.

Comes Syluestris de Duna archiepiscopo Treuironum se submisit.